

Ob času branja se je med domače putnarje pri g. dr. M. tudi nek tujec vrinil, si prazno puto na ramo obesil, jo dal z grozdem od beračev napolniti, in je potem z grozdem vred jo pobrisal. Berači so mislili, da je pravi putnar bil, in tako se mu je zvijača posrečila. Po takem bo treba prihodnjič delalce „štempljati“, da se bodo poznali.

Pri sv. Petru pod Mariborom je neka žena imela kupca za štrtinjak vina za 60 gld. Na to pride nek barantavec, in jej reče: ne dajte ga po tej ceni, jaz vam ga plačam po 70 gld. Zdaj pa telegrafira nekemu krčmarju pri sv. L., če sme vino po tej ceni pripeljati, in dobi odgovor: da, naj le hitro pripelja. Barantavec da ženi „likof“, in ona pošlje vino k sv. L., pa tukaj ga goljuf proda za 40 gld. in z denarji zgine. Kedar voznik nazaj pride brez denarjev in brez vina, se obrne žena telegrafično do krčmarja, pa ta jej po ravno tej poti odvrne: jaz nisem vina naročil, in ne prejel, ga tudi ne plačam. — Slovenci! bodite previdni, da vas pri barantiji kateri slepar ne opehari.

Od sv. Lenarta v Slov. goricah. Naš šentlenartski okraj mora vendar bogat biti, ker je dal v Lormanjih kamenja nalomiti in v Radehovi navoziti, kder ga mimogredoč že 2 leti imajo priliko gledati in se nam posmehovati. Slišal sem, da je neki dolnji pesničar rekel: pri nas le včasih toča pride in nam pridelke pobije, pri vas pa se mi dozdeva, da jo dela okrajni zastop vsako leto, ker vam nalaga vsako leto veliko okrajnih stroškov. Ko sem to slišal, sem se spominjal, kako je tudi pri nas več ljudi pravilo, da bi najboljše bilo, če bi dragi okrajni zastopi zopet prenehali. Iz prva smo mislili, da bode po tem vsaj cesarske gospodske menje; ali to se ni zgodilo. Marveč dobili smo na mesto 1, celo 2 gospodski. Kdo bi se tedaj čudil, ako dače vedno na više hodijo? —

Št. lenartski zvon je ravno letos, ko je sveto leto, star 300 let, ker je bil l. 1575. vlit in od Jurija Agrikole, škofa lavantinskega in sekovskega blagoslovljen. Mnogokrati je že ljudem zapel in brezštevlnim je že k pogrebu zvonil, med temi tudi še le 24. let starej Alojziji Ropovi, sestri in skrbnej strežnici rajnega bogoslovca in mešnika Matija Ropa. Pokopali smo jo 27. sept. tako lepo, kakor se je za bogoljubno deklico spodobilo. Naj počiva v miru!

Val. T.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Ako bi sedaj hotela Poljace pamet srečati, bi najboljše bilo, če bi s moravskimi, slovenskimi, dalmatinskimi in nemškimi poslanci konservativci izstopili iz državnega zbora in liberalne nemške ustavake pustili — same. Osamljeni bi se še bolj ustrašili gospodarske nesreče, v katero so zabredli in katero čedalje bolj spoznavajo. Te dni so cele litanije gospodarskih grehov sebi in svojim ministrom očitali. Tožijo, da so ministri poslednjih 10 let (liberalna doba)

našej kupčiji in obrtnosti vsekali hude rane. Prestrašeni prašajo ministre, kaj mislijo storiti; ali ne bodo nam škodljivih tržnih dogodov z Nemčijo, Holandijo, Belgijo, Francosko in Angleško preklicali, colnine na tuje blago povišali itd. — Žandarmarije ne dobi minister znotranjih zadev v oblast, ampak ona ostane podređena brambovskemu ministru. To je sedaj res boljše. — Za podporo Rudolfovej železnici se terja 5 milijonov v srebru. Za božjo voljo, kako se mora vendar pri tej železnici gospodariti? Poslanec Kellersperg je tožil, da se preveč za kancelije izdaja, Dumba pak, da je letni donesek 500.000 fl. za pravniško poslopje na Dunaju prevelik, ki je itak že 1.170.000 fl. požrlo. Za upravniško sodnijo, ki bo imela 1 predsednika, 2 podpredsednika, 12 svetovalcev in 6 perovodjev se terja 240.000 fl. Tudi od liberalcev osnovano najvišje sodnišče na Dunaju šteje 42 svetovalcev in zahteva 464.000 fl. na leto. Konservativci o potrebi takih dragih sodnij še nismo prepričani. — Poslanec Vidulič je zahteval, naj se odpravi Istrijancem in Dalmatincem škodljiva tržna pogodba z Laško. — Čehi so pri volitvah za trgovinsko zbornico v Pragi propadli, ker so Judi potegnili z Nemci. Na Moravskem podpisujejo prošnjo do cesarja za šolsko enakopravnost z Nemci in Judi, ker se o tej stvari pri ministrih ne opravi nič. Magjarski ministri so državnemu zboru v Peštu predložili 26 novih postav in še 23 drugih predložiti obečali. V hrvatskem saboru je dr. Mikanec grajal nagodbo z Magjari od l. 1868., vsled katere Hrvati v Budapešt na leto pošiljajo 65 % in le 45 % davkov za domače potrebe obroiti smejo. Mikanec je rekel, da je Magjaru Hrvatska le koza, katero hoče do krvavega izmolsti.

Vnanje države. Ruski minister knez Gorčakov je naznanil, da bodo Rusi pri turškem prašanju edino gledali na korist Slavjanov. To je neizmerno veselje vzbudilo po celem slavjanskem svetu, Nemce, Magjare in Turke pa neizrečeno osupnilo. Nemški listi se že bojijo, da bo magjar Andrassy raz ministerska stola padel in da bo tudi Avstrija z Rusi vred se potegnila za uboge slavjanske reve na Turškem. Na Pruskem razsaja sedaj hud denarstven polom; ljudje so pri raznih bankah in popirjev zgubili že više 360 milijonov. Na Badenskem, v Belgiji in Švicarskem so Katoličani pri volitvah na mnogih krajih liberalce premagali. — Francozem se je velika vojna ladja unela, da jo je užgan smodnik razdjal. Laški kapitalisti se bojijo zgube 1600 milijonov lir, katere so Turkom posodili.

Jugoslavjanska vojska zoper Turka.

Turki dražijo Srbe na vojsko. Prestopili so srbsko mejo in požgali mesto Raško ter v 3 hišah vse ljudi posekali. V Bolgarskem zapirajo na stotine ljudi, ker se bojijo, da nebi tudi Bolgari vstali. V Hercegovini pa že sami vidijo, da bodo

propadli. Zato divjajo, dokler morejo. Pri Berani so bili zopet krvavo tepeni. V Bosniji se zbira 3400 ustajnikov v gori Motajici. Sploh pa je sila in nesreča ob naši turškeji meji neizmerna. Nek Anglež piše, da naši avstrijski vojaki v Dalmaciji veliko trpijo. Vedno morajo na meji čuvati in Turke zavračati, ki na Avstrijsko silijo, ubeznike morijo in celo na naše vojake streljajo. Revščina pribeglih Hercegovincev je res strahovita. Mnogo rodbin nima nič, popolnem nič, razve kar se telesa drži, kar je pa zelo malo. Ubogi otročiči so večidel na pol goli in nagi. Cesarski oficirji so že vse svoje perilo porazdelili in mnogo denarjev nesrečnejem potrošili. Nek oficir žlahtnik je potrošil že 500 fl. Vojaki pomagajo s kruhom in žganjico. Solznimi očmi gledajo revščino, katerej zdatno pomagati ne morejo.

Za poduk in kratek čas.

Potovanje v Rim, Neapol in domu.

XIV.

Bližali smo se sedaj naglo staroslavnemu, 2628 let staremu Rimu.

Sv. Bonifacij, apostol Nemcev, se je zgrudil na kolena in obraz, kedar je Rim zagledal; cesar Karl Veliki je na bregu Mario, zagledavši večno mesto, stopil iz konja ter pešice šel do cerkve sv. Petra, ondi stopnice do praga na kolenih preplazil; zdaj pa je vse drugače. Nevkrotljiva moč železnega konja posadi romarja nagloma v mesto; človek skoro ne ve, kedaj.

Med Monte Rotondo in Rimom se prvokrat prikaže velikanska kupla sv. Petra, pa le za kake trenutke, brž se začnejo pokopališča prvih Kristijanov, ali katakombe. Vlak ropoče med grobi mučenikov nekoliko časa kraj Rima naprej; na desni zagleda oko baziliko sv. Lovrenca in sv. Neže, od daleč na levo te pozdravljajo mesta: Fraskati, Kastelgandolfo s papeževo graščino, Albano itd. Naposled se bližamo mestnemu zidu. Rimsko mesto je namreč ograjeno z visokim zidom.* Med vratmi Porta Maggiore in Porta S. Lorenzo vdere hlaпон v notranje mesto. Veličastna Lateranska bazilika in Maria Maggiore, ki ležite nekoliko oddaljeni, pozdravljate romarja prijazno. Kmalu je vsega ropotanja konec; hlaпон še za slovo enkrat zabrizgne in se pod okroglo glaževnato streho prelepega in veličastnega rimskega kolodvora ustavi. Bilo je o 1/2 7 uri na večer 8. apr. t. l.

Zdaj se je začelo rivanje in dreganje od vseh strani; komaj smo predrli množico in stopli izpod kapa kolodvorovega. Najeli smo si voz,

* Mestni zid, ki sedanji Rim ograja, je 6 ur hoda dolg; zidan je iz kamena, od zunanje strani meri 17 met. Stoji že od l. 217. — Cesar Aurelijan ga je počel staviti, Prob dokončal, poznejši cesarji in za njimi papeži so ga le popravljali. Vrat v mesto je 12.

ki je tekel z nami po ozkih ulicah, kolikor je konjič le zamogel stopati, in slednjič je obstal pri avstrijskem romarskem hramu — Dell' Anima. Bogu hvala! sem izdehnil; zdaj smo doma; ali kaj, da sem se prevaril. Sprijetje ni bilo, kakor smo se nadejali. G. ravnatelj, rojen Nемеc na Češkem, (govori tudi češki) nam je ponudil, ako-ravno je še bilo sob dovolj praznih, za eno noč izbo za romarje, ki se res ne imenuje zavoljo svoje izredne prostosti zastoj tako. Nad velikimi vratami poslopja stoji sledeč napis: Xenodochium Beatae Mariae de Anima, pauperum peregrinorum Germanorum sustentationi extractum, t. j. gostišče Blažene Marije dušne v podporo nemškim romarjem postavljeno. Besede so lepe, le žalibog! da so prazne. Imenitne osebe dobijo stanovanje — se vé za plačilo — za prostake se mnogo ne zmeni. Tudi v Rimu ni vse zlato, kar blišči.

Toda romarska postelja mi je dobro teknila; zakaj spehan sem bil od dolgega pota, in vesela misel, da sem v Rimu, me je zazibala v sladko spanje. Ves okrepečan 9. aprila stopim na noge. Prva skrb bila je ta, da si poiščem drugo stanovanje, da ne bi bil nikomur nadležen. Nek Tirolec, poštena duša, ki blizo dell' Anima prebiva in z moleki in drugimi pobožnimi rečmi tržuje, mi je pomagal in kmalu sem imel čedno izbico za 2 osebi. Jaz in moj tovariš sva platila na den vsak 1 frank; 40 kr. po našem. Morem reči, povsod na Laškem sem večjo dragočo našel za živčž in stanovanje, kakor v Rimu. Kava s kruhom se dobi za 16 centezimov — 25 centezimov je 10 kr. našega denarja — poštenega vina 1/2 litra 30 ctm. tudi druga jedila so po ceni. Sicer se zamore tudi drago živeti vsak, kdor hoče in ima za čim. Ali kaj takega romarju ne kaže.

(Nastavek prih.)

Razne stvari.

(Milodari za hercegovinske in bosenske rodbine.)

G. J. V. poslal 1 fl. 40 kr. Od sv. Petra 12 fl., iz Hoč 5 fl. iz Laporja 3 fl. Prenesek 28 fl. 58 kr. Skupaj 49 fl. 98 kr.

(Železnica iz Celja v Sp. Drauburg) bo imela bolj ozke kolovozne, manjše vagone in bolj lahke hlaпone, kakor južna železnica in bo stala 1.500.000 fl., ona od Draurburga v Wolfsberg pa 800.000 fl.

(Lepa močna kobila ukradena) je bila z vozem vred v noči od 21—22 okt. Jerneju Detičeku v Podobanah Ločke fare. Kobila je po naključbi bila bosa.

(Za Orožnov spominke) darovane 3 goldinarje smo odposlali blagr. g. Jož. Lipoldu v Mozirju, ter od naše strani sklenemo zbirko. Nabralo se je 125 fl. 5 kr. Ured.

(Ubili) so v noči 25. okt. Lovrenca Peseka v vesi sv. Marjete na Dravskem polju.

(Rana zima) je pritislila na Ruskem. Velik del širnega cesarstva je že debel sneg pokril.